

pri predsedniku »Katoliške družbe« in po knjigarnah. Posvečene so Drobtinice »visokorodnemu gospodu Andreju baronu Winklerju, c. kr. deželnemu predsedniku kranjskemu itd. v spomin desetletnice njegovega predsedništva«. — Vsebina je ta-le: A. Nabožni del: Duh sv. Frančiška Saleskega. (Str. 3.—80.) B. Življenjepisi: Dr. Jakob Maksimilijan Stepišnik, knezoškof lavantinski. (Str. 83.—99.) Spisal Jernej Voh, župnik. Andrej baron Winkler, c. kr. deželni predsednik kranjski. (Str. 101.—113.) Spisal Ivan Lavrenčič. Karol Tedeschi, župnik. (Str. 115.—146.) Spisal Matija Mrak, kapelan. Jožef Škof, pobožen kmet. (Str. 147.—162.) Spisal Matej Ražun. C. Raznoterosti: Tri ure v Vatikanu. (Potopisni spomini rimskega romarja. Str. 165. do 170.) Rožnovenska Mati Božja v Pompejih. (Str. 170.—173.) Poučne dogodbe. (Str. 174.—184.). Pesmi (str. 184.—192.), med katerimi se odlikujeta: »Cerkvene himne kraljici presv. rožnega venca«, poslovenil J. Bilc, in pa R. Silvestra sprev: »Križec«, ki popisuje mično dogodbo v pesniški obliki.

Knjiga ima sliko Marijanišča na kartonu in štiri druge slike, kakor škofa Stepišnika, barona Winklerja in župnika Tedeschija.

Ker je urednik tega lista uredil in izdal ta letnik, ne moremo objaviti nikake ocene, ampak le prosimo ob tej priliki blagovoljne podpore. Življenjepisi, poučni spisi, dogodbe, vzgledi, pesmi — vse nam bode ustrezalo, ako bode le vsebina res dobra.

»J. Giontinijeva knjižnica za otroke.«

Nismo se skoro imeli v rokah kaj tako primernega in lepega iz slovstva, namenjenega mladini, kakor je zbirka malih zvežčičev z navedenim imenom. V trdem zavitku ponuja izdajatelj ali bolje založnik 12 povestic, katerih vsaka je v malem, mehko vezanem 6 listov obsežnem zvezku. Prvi list ima naslov, a h krati je (z zadnjim) list za zavitek. Povestice so pa te-le: 1. Božje oko hdi. 2. Ne bodi rado-veden. 3. Jurijče in Zorka. 4. Ne vódi nas v skušnjavo! 5. Vihar na morji. 6. Lehkomiselna prijateljca. 7. Otroci v gozdu. 8. Ivan Hromec. 9. Ubožni Tonče. 10. Soseba. 11. Uboga družina. 12. Mati in sin. In kako so mične te pripovedke ter h krati poučne! Otrok naj bi jih čital in zopet čital. A kar je povesticam v velik prid, je to, da imajo čedne barvene slike: vsaka jih ima po šest. Zato menim, da ne morejo stariši kupiti boljšega darila za Miklavža, ali za božič, ali za god otrokom, kakor je ta knjižica za otroke. Jezik je lep, jako pravilen. Škoda, da ne poznamo pisatelja! Želimo le še to, da bi se ta zbirka kmalu pomnožila, jako pomnožila in da bi gospod pisatelj ali urednik hotel malo bolj poudarjati to, kar je posebej katoliško, n. pr. o Materi Božji, o svetnikih, angelju varihu. Ne dvomim potem, da bode tudi gmotni uspeh poveljen.

»Božič pridnim otrokom.« Slovenski mladini poklonil Alojzij Vakaž. Leto prvo, Maribor 1890. Izdal in založil pisatelj. Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru. 12°. Str. 48. Cena s poštnino vred 15 kr. Dobiva se pri pisatelju pri

sv. Ani v Slovenskih goricah, p. Št. Lenart na Štajarskem. — Dasi imamo takih zbirk že precej, vendar upam, da to ne bode poslednja po svoji vrednosti med njimi. Povem namreč naravnost, da sem v knjižici več dobil, nego sem pričakoval. Kako prijetno pripovedovanje, kako blažilen verski duh in naposled, kako čist in pravilen jezik! Vidi se, da je bila knjižica tudi v rokah spretnega jezikoslovca. Da, tako je prav! Ako namerava gospod pisatelj tako ravhati i nadalje, potem pozdravljamo z veseljem »Leto prvo«. Ker je gospod pisatelj zaradi svoje bolehnosti tudi v gmotnih sitnostih, želimo, da bi se knjižica dobro razprodala.

HRVATSKO SLOVSTVO.

Knjige sv. Jeronima za leto 1890.

(Dalje)

Oglejmo si sedaj čvetero društvenih knjig za leto 1890.

I. »**Danica**, koledar i letopis društva svetojeronimskoga za g. 1891.« — 8°. Str. 192. Cena 25 kr. — »Danica« za l. 1891. ne zaostaja prav nič za poprejšnjimi. Poleg običnega koledarja in letopisa se vrsti zabavno-poučni del. Tu sta življenjepisa dveh odličnih društvenih dobrotnikov, kanonika A. Veberja in reškega župnika J. Fiamina, potem pa opisa mest Spleta in Travnika z lepimi slikami. Jako primeren in poučen za katoliške Hrvate je pa spis: »Katoličke misije« (str. 88.—117.), kateri bode zanimal marsikoga in mu pokazal plodno in neumorno delovanje katoliške cerkve. Posebno ugajal bode vinorejcem sestavek M. Dudana: »Neprijatelji i bolesti vinove loze« (str. 117.—139.), prav sedaj, ko je udarilo toliko sovražnikov na plemenito vinsko trto. V spisu: »Otče naš!« se pojasnjuje vsaka izmed sedmero prošenj z mično in vspešno dogodbico. Potem sledé: »Kako se pravi oporuka«, »Što se u svietu zbil«, »Gospodarske sitnice«, »Smješice«, »Kakvo će biti vrijeme g. 1891.« in »Sajmovi«. — Vsebina je torej jako raznovrstna in primerua, pa ni zato čudno, da se »Danica« tako priljubila Hrvatom. Dasi jej ne morem ničesar oponašati, svetoval bi vendar, da se »Danici« posveti še več truda, da se poveča in olepša po vsebini, po obliki in zunanji obleki, morda bi potem povsem izpodrinila razne druge koledarje, kateri trosijo med narod neslane šale in slike.

II. »**Grof Borovački i Jelka Večevića**.« (Angjeo obitelji Borovačke) Napisao Josip Zorić, župnik prozorski. — 8°. Str. 308. Cena 50 kr. — Priznati moram, da me je srčno razveselila ta knjižica, saj sem že tolikrat želel in pisal, da dajmo narodu najpopreje zdrave, poštene zabave, da mu omili knjiga, a potem še le kaj drugega. Dopustite mi torej, da spregovorim malo obširneje o tej knjigi. Oglejmo si najpopreje njeno vsebino.

Koncem minolega stoletja je živel dosti siromašno v mali dolinici, v prijetni samoti na podnožju gozdnate zagrebske goré Branko Ve-